

om at see denne Bane blive til Virkelighed, nu maae have givet Slip paa dette Haab. Dette har grebet forstyrrende ind i det, man har sagt; naar Andre kunne komme frem med Forslag om at gaae over Broer til Volland og Falster, saa kan det sjællandske Jernbaneselskab eller en Anden, hvem det nu kan være, ogsaa gjøre det, der er ingen Grund for os til at give Concession til en saadan Stump Jernbane ned til Bordingborg. Den anden Hindring er de Forhandlinger, som af den høitærede Indenrigsminister føres angaaende en samlet Driftsbestyrelse. Jeg haaber, at disse Forhandlinger ville føre til et Resultat, men jeg har i saa Henseende ikke nogen Sikkerhed, og jeg tør vistnok sige, at naar den høitærede Minister ikke vil gaae ind paa det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) stillede Lovforslag, med de Ændringer, som Udvalget dertil har foreslaaet, er det, fordi han er oplyst af de Forhandlinger, som pleies om Driftsbestyrelsen, og fordi han anseer dette Forslag for at være under det Maal, hvorom det er værd at tale.

Efter hvad jeg saaledes har udbillet, troer jeg, at man vil gjøre rettest i at stemme mod de af den høitærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag, med Undtagelse af det under Nr. 5, som jeg agter at stemme for. Med Hensyn til Ministerens Forslag under Nr. 8 skal jeg bemærke, at det sjællandske Jernbaneselskab jo ved alle de Expropriationer, som ere stete til Anlægget af dets Baner, har maattet betale fuld Godtgjørelse, hvorimod det med Hensyn til de nyeste og sjeneste Baner er bestemt, at Amtene og Communerne skulle betale Halvdelen. Forslaget her gaaer ud paa, at det sjællandske Jernbaneselskab skal betale fuld Godtgjørelse for Expropriationen til alle de omhandlede Baneanlæg med Undtagelse af Sidebanen paa Volland; men dette, at Amtreparationsfonden paa Volland og Falster skal godtgjøre disse Omkostninger til denne Sidebane, og Falster saaledes komme til at betale en Deel af Expropriationen med Hensyn til Banen paa Volland, troer jeg ikke ret vel gaaer an. — Hvad Udvalgets Ændringsforslag angaaer, da agter jeg selvfølgelig at stemme for dem alle med Undtagelse af Forslaget under

Nr. 3, som forekommer mig at binde saavel det sjællandske Jernbaneselskab som Indenrigsministeriet for stærkt under de Forhandlinger, de skulle føre ved denne Forbring om, at Banen skal anlægges „tæt forbi“ Næstved; thi det kunde jo være, at man ønskede at lægge den anderledes. Jeg tør antage, at det er specielle locale Interesser, som her have gjort og villet gjøre sig gjældende; naar man seer Sagen fra et mere upartist Standpunkt, troer jeg, at man skal lade Ordet „tæt“ udgaae.

Bille: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Aldler) har bekiert deelt Afstemning over det Ændringsforslag, som af den høitærede Indenrigsminister er stillet under Nr. 10, saaledes at de sidste 2 Rindier af Forslaget skulle afstemmes for sig; men det ærede Medlem er ikke tilstede idag, og jeg troer derfor, det kunde være hensigtsmæssigt at sige, hvad der vistnok har været hans Motiv til dette Forlangende. Hans Tanke maa være den, at man ikke skal begrænse den Sikkerhed, som den høitærede Minister troer det rigtigt at fordre, til et Tidsrum af 10 Aar, men at den bør være bindende for bestandigt uden nogen saadan Tidsgrænse, og jeg har tænkt mig, at hvad der har bragt ham til at stille sig saaledes, er en Betragtning, hentet fra det, der er foregaaet ved den jydsksvigske Jernbane, hvor, som bekjendt, en Mand, nemlig den, der havde anlagt Banen, overtog dens Drift for et vist Antal Aar mod en meget betydelig aarlig Forrentning; men da denne Periode var udløbet, sank det hele Foretagende ned igjen, saaledes at der er kommet noget meget Misligt og Springende ind i det hele Forhold. Jeg formoder, at det nævnte ærede Medlem har meent, at det, naar man overhovedet vilde kræve en saadan Sikkerhed, ikke vilde være tilstrækkeligt at stille dette Krav for enkelte Aar, men at det maatte kræves for sterse. Smid- lertid synes det mig rigtignok klart, at, hvis det er misligt at stille en saadan Forbring med Hensyn til 10 Aar, er det endnu meget mere misligt at stille den aldeles ubetinget og for evigt. — Den høitærede Formand standse den foregaaende ærede Taler, da han vilde drøfte det Spørgsmaal, som dog ganske vist er det